

# Venüs

– Nevim Karahan · 25 Kasım 2014

---

Venüs

Lavlar dolaşüyor damarlarımda, söndür yanardağları  
Olsaydı günahlarımın dili, ilk aşka olacaktı şikâyeti  
Affet geç kalmış yüreğimi  
Sana yazılan ilk cümlelerimdir bunlar, kalbine ilk dokunuşum

Kapındayım bütün sırlarımla, sırtını dönme yalnızlığıma  
Dilimin kursağında kalan kelimeler zehirliyor bedenimi  
Uyan ey tümcelerin tanrıçası, kurtar ellerimi  
Sana adanan ilk şiirimdir bu, tacına düşürdüğüm ilk gözyaşı

Göğümden çek fırtınaları, çek ki güneş değsin yüzüme  
Mayısa sığınan çiçekleri renklerinle koru  
Affet geç kalmış baharımı  
Senden ilk dileğimdir bu, mevsimlerine ilk yağışım

Mermi izi gibi gözlerimde günden kalma suskunluğum  
Yaralarımın sızıyor her gece çığlıklarım  
Duy ey gönlümün tanrısı, kur gözlerimde ebemkuşağından köprüleri  
Sana yazılan ilk arzuhalimdir bu, ellerine canımı ilk verişim

Söyle Venüs, gönül kafesimde çırpınan kuşlar ölür mü?  
Dünü yaşanmamış sayabilirim, kapıları açıp serçeleri salabilirim  
Affet geç kalmış dualarımı  
Kabul görmüşse, sana son gelişimdir bu, hayata ilk bakışım

Şimdi kulağıma usulca adını oku, oku ki kâinat da bilsin  
Yüz sür yüzüme, gözlerimin yaraları iyileşsin  
Gel ey aşk tanrıçası, aydınlığın yolunu aç  
Senden son isteğimdir bu, kalbime bağladığım son dilek

Nevim Karahan